

Érzések és szenvedélyek

A zene, az elképzelhetetlenség elméje,

Ez az én szenvedélyem.

A felcsendülő hang, az a varázsteli

S örömet adó érzés melyet átélni nem kérdés.

Mikor az érzés hasítja a húrokat,

Lelkemből érzések százai hullanak.

Ezt az érzést más emberek nem értik

Csak a szenvedélyteli lágylelkűek érzik.

Néha felcsendül egy hamis hang,

Ez teszi valóssá, semmi baj!

Hisz milyen lenne a világ,

Ha el se követtünk volna semmilyen hibát!

S mikor életem húrjait szakadni láthatom,

Lelkem ellepi egy rettenetes bús fájdalom.

De mégsem! Nem érdekel! Nem foglalkodom vele

Mert a szenvedélyem nem a húrba van temetve!

Az a szenvedély itt lakozik idebent!
Mélyen a fájdalmas érzékeny szívben.
S még a mai napig is sírva fakadom
Ha gitárom szól,és én ezt hallhatom.